

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/948/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203917
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6214203917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v právnej veci žalobcu S.. S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX I. H., zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanej M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. X, XXX XX I. H., zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Školníkom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, v konaní o zaplatenie 4 800 € istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/142/2014-115 zo dňa 29. 09. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie žalobu o náhradu škody vo výške 4 800 €, ktorá mala žalobcovi vzniknúť tým, že nemozol pre konanie žalovanej v rozpore s dobrými mravmi využívať svoje právo z vecného bremena, zamietol z dôvodu, že žalobcovi žiadna škoda nevznikla. Súd prvej inštancie mal preukázané, že na základe darovacej zmluvy uzavretej medzi darcom S.. S. G. (žalobcom) a obdarovanou M. N. (žalovanou) sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou bytu č. XX, na X poschodí bytového domu súpisného čísla XXX vo vchode č. 9, ako aj podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu vo výške 74/3618 a podielovou vlastníčkou pozemku parcely č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 468 m², na ktorom je tento bytový dom postavený. Súčasťou darovacej zmluvy bola aj zmluva o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania darovanej nehnuteľnosti darcom - žalobcom. Vecné bremeno zatažujúce nehnuteľnosti je zapísané aj na LV č. XXXX pre obec, okres a katastrálne územie I. H.. Strany sporu spoločne obývali tento byt, kým žalovaná nevymenila zámky na tomto byte a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 01. 08. 2011 sp. zn. 3Tpo/36/2011 neuložil obmedzenie žalobcovi vo forme zákazu akéhokoľvek telefonického kontaktu vo vzťahu k žalovanej a zákazu priblížiť sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 20 m. Dôvodom zákazu kontaktu žalobcu so žalovanou podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tpo/36/2011 bolo zistenie, že žalobca bol dôvodne podozrivý z trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu [prečin nebezpečného vyhrážania podľa §-u 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal žalobca dopustiť voči M. N.], nemožnosť vylúčenia, že sa obvinený S.. S. G. správa k poškodenej M. N. agresívne. Krajský súd prijal písomný sľub obvineného S.. S. G. ako náhradu väzby a prepustil ho na slobodu. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9T/51/2012-535 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/50/2014 bol žalobca ku dňu 28. 05. 2014 právoplatne odsúdený okrem iného aj za prečin nebezpečného vyhrážania podľa §-u 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. a zločin vydierania podľa §-u 189 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. za to, že sa dňa 02. 04. 2011 vyhrážal M. N. a počas obdobia od 13. 04. 2011 do 07. 07. 2011 počas telefonických rozhovorov aj prostredníctvom textových sms správ nútil

poškodenú M. N., aby zmenila svoje predchádzajúce výpovede v postavení svedka v trestnom konaní a vyhráždala jej, že ak nezmení svoje výpovede, bude musieť zaplatiť vysoké odškodné a pripraví ju o byt č. XX, ktorý jej v minulosti daroval. Trestné oznámenie na žalobcu podala žalovaná 12. 04. 2011. Zámok na byte vymenil o pár dní po podaní trestného oznámenia. Žalobca po týchto udalostiach nebýval v byte vo I. H., ale na chate v obci E. N., o ktorej žalobca tvrdil, že nespĺňa štandard bývania s prihliadnutím na jeho vek a chata nie je usposobená ani na celoročné bývanie. Žalobca predložil súdu prvej inštancie potvrdenie Realitnej kancelárie MICHA+, s. r. o., Veľký Krtíš o tom, že byt porovnateľný bytu č. XX, ktorý daroval žalobca žalovanej sa vo I. H. prenajíma za 200 - 250 € mesačne bez energií a platieb za služby spojené s užívaním bytu. Žalobca pred súdom prvej inštancie potvrdil, že v období, za ktoré požaduje náhradu za neužívanie vecného bremena (dva roky pred podaním žaloby na súd) si iný byt neprenajal, ale býval na chate v E. N.. S odkazom na ust. §-u 424 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) a ust. §-u 442 ods. 1 OZ súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná konala v rozpore s dobrými mravmi, keď zámerne bránila žalobcovi v užívaní bytu č. XX tým, že vymenila zámok na tomto byte, keď žalobca mal na základe zriadeného vecného bremena právo užívať tento byt doživotne. Žalobca sa však žiadnym spôsobom výkonu svojho práva z vecného bremena proti žalovanej nedomáhal, dobrovoľne rešpektoval rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a zákaze priblíženia sa k žalovanej, na chate v E. N. býval žalobca už aj pred incidentom, ku ktorému došlo medzi ním a žalovanou, z čoho pre súd prvej inštancie vyplynulo, že žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna škoda. Ak nebol preukázaný vznik škody na strane žalobcu, súd prvej inštancie už neskúmal, či boli splnené ďalšie predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle §-u 424 OZ. Za primeranú obranu žalobcu proti konaniu žalovanej označil súd prvej inštancie žalobu na umožnenie výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, prípadne žalobu, ktorým by súd zakázal rušiť žalobcu vo výkone práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % potrebných na účelné bránenie jej práv s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal dňa 13. 10. 2015 žalobca odvolanie s uplatnením odvolacích dôvodov podľa §-u 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP. Tvrdil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Zopakoval, že sa svojou žalobou domáha uloženia povinnosti žalobkyni zaplatiť mu 4 800 € z titulu náhrady za neužívanie vecného bremena spočívajúceho v práve žalobcu doživotne užívať byt č. XX vo vchode č. 9, na K. ulici vo I. H.. Žalovaná bránila žalobcovi a naďalej bráni v užívaní tejto nehnuteľnosti, preto je žalobca nútený domáhať sa svojich práv súdnou cestou a požadovať od žalovanej náhradu za neužívanie vecného bremena. Za nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie označil záver súdu, že žalobcovi žiadna škoda nevznikla a nesprávne právne posúdenie veci spočíva v nesprávnej aplikácii ust. §-u 424 a 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za bezpredmetné označil, či sa žalobca pred „incidentom so žalovanou“ zdržiaval alebo nezdržiaval na chate v obci E. N. a akú dobu, keď štandard bývania na byte a v chate nemôže byť absolútne porovnateľný. Žalobca je osobou staršieho veku, kde musí denne denne prekonávať vyše 70 schodov. Ako spoluvlastník tejto nehnuteľnosti musí vynakladať oveľa väčšie náklady na bývanie a údržbu o okolie, ako by mu vznikli v byte, ktorý daroval žalovanej. Chata v obci N. nie je prispôbena na celoročné bývanie osoby staršieho veku. Vyžaduje si aj vykurovanie drevom, opravy a úpravy, ktoré taktiež predstavujú náklady, ktoré musí žalobca vynakladať a byt daroval žalobca žalovanej s vedomím, že sa žalovaná o jeho osobu postará vo vyššom veku, kedy bude potrebovať opateru. Žalobca nebol povinný domáhať sa svojho práva z vecného bremena proti žalovanej, či už podaním žaloby, alebo iným spôsobom, keď žalobcovi svedčilo právo z vecného bremena od platnosti a účinnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena a žalovanej od rovnakého obdobia povinnosť zabezpečiť žalobcovi nerušený výkon jeho práva spojený s užívaním bytu tak, ako je to uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky zo 14. 08. 2008 sp. zn. 22Cdo 1726/2007. Žalobca preukázal podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu, a to vznik škody, príčinnú súvislosť medzi konaním žalovanej a vznikom škody, ako aj zavinenie žalovanej vo forme úmyslu. Škodou je najmä majetková ujma, ktorá žalobcovi vznikla vynaložením nákladov v súvislosti s bývaním na chate v obci E. N., ktoré by za normálnych okolností znášať nemusel, t. j. električka, voda, plyn, drevo, údržba celého komplexu, resp. by ich ako spoluvlastník znáša len v zníženej miere. Za škodu možno považovať aj náhradu nemajetkovej ujmy za prežitý stres v rámci domáhania sa svojich práv súdnou cestou, nemožnosť užívať byt a veci, ktoré žalovanej nikdy nepatrili a neboli jej darované v rámci označenej darovacej zmluvy a pod. v spojení s odškodnením za zásah do osobnostných práv. Žalobca pri podaní žaloby vychádzal z ceny prenájmu obdobného bytu vo výške 200 € mesačne. Jeho povinnosťou

bolo si túto náhradu vyčísliť aspoň približne a v zmysle §-u 136 OSP bolo na úvahe súdu, aby sa s touto náhradou vypořiadal aj ohľadne jej výšky. Účastníci konania podľa Občianskeho súdneho poriadku neboli povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože v zmysle zásady iura novit curia (právo pozná súd) právna kvalifikácia nároku je vecou súdu. Žalobca nebol povinný osobitne upozorňovať na skutočnosti, že pod náhradu za neužívanie vecného bremena patria náklady žalobcu na bývanie, jeho utrpená ujma a zásah do jeho základných práv podľa čl. 12 Listiny základných práv a slobôd ohľadne porušenia nedotknuteľnosti obydlia, zásah do jeho pokojného a nerušeného užívania bytu a súd prvej inštancie mal vychádzať z toho, že aj tieto aspekty zahŕňajú škodu v zmysle §-u 424 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ani presvedčivo nezdôvodnil, preto sa žalobca domáha zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok.

5. Podľa §-u 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Odvolanie žalobcu bolo doručené Okresnému súdu Veľký Krtíš 13. 10. 2015. Účinky podaného odvolania v zmysle prechodného ust. §-u 470 ods. 2 CSP musel odvolací súd posudzovať podľa procesného predpisu účinného v čase doručenia odvolania. Odvolanie podľa §-u 205 ods. 2 OSP bolo možné odôvodniť aj odvolacími dôvodmi uvádzanými v odvolaní žalobcu. Podľa §-u 212 ods. 1 OSP bol odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. V prejednávanej veci, to znamená, že odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu môže skúmať len to, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospeje k správnym skutkovým zisteniam alebo nie, ako to tvrdí žalobca v odvolaní a či vec správne právne posúdil, alebo žalobca dôvodne uplatňuje odvolaciu námietku o nesprávnom právnom posúdení veci.

7. Skutkový stav ustálený súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za dostatočný a správny, z tohto dôvodu nenariadil na prejednanie veci odvolacie pojednávanie, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie v zmysle §-u 385 ods. 1 CSP a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa §-u 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu sa stotožňujúc aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí obmedzuje iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a doplnenie ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. V prvom rade je potrebné konštatovať správnosť názoru žalobcu, že účastník konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku podávajúci žalobu nebol povinný v žalobe právne kvalifikovať svoj nárok, len v súlade s § 79 ods. 1 OSP pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoj nárok, označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a spísať žalobu tak, aby bolo zrejmé, čoho sa žalobca voči označenému žalovanému domáha. Žalobca zastúpený advokátom napriek tomu v žalobe uviedol, že požaduje od žalovanej náhradu škody podľa §-u 424 Občianskeho zákonníka a rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce jeho nárok popísal tak, že žalovanej Zmluvou V863/2010 zo dňa 27. 07. 2010 daroval svoj byt č. XX na K. ulici vo I. H. a súčasne bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalobcu zaťažujúce žalovanú, spočívajúce v práve doživotného užívania žalobcu v tomto byte. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná mu zámerne bráni v užívaní tejto nehnuteľnosti výmenou zámky, teda úmyselným konaním. Obdobie, za ktoré si žalobca požadoval náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť neužívaním vecného bremena, vymedzil na dva roky späť od podania žaloby. Žaloba bola na Okresný súd Veľký Krtíš podaná 30. 05. 2014, dva roky späť sú 30. 05. 2012, teda rozhodným obdobím pre posúdenie nároku žalobcu bolo obdobie 30. 05. 2012 až 30. 05. 2014. Žiadne iné skutočnosti odôvodňujúce záver o vzniku škody žalobcovi nevyužívaním práva z vecného bremena žalobca v žalobe ani v priebehu konania na súde prvej inštancie neuviedol. Žalobca neupozornil v žalobe súd prvej inštancie na právoplatne skončené trestné stíhanie žalobcu (trestné stíhanie právoplatne ukončené 28. 05. 2014, žaloba na OS Veľký Krtíš podaná 30. 05. 2014). Tieto skutočnosti vyšli najavo v priebehu dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie k výške škody. Pred súdom prvej inštancie žalobca uvádzal iba to, že za nájom takejto bytu podľa potvrdenia troch realitných kancelárií pýtajú prenajímatelia

vo I. H. 200 - 250 € mesačne. Na pojednávaní dňa 06. 11. 2014 žalobca pri výsluchu ako účastník konania uviedol, že naposledy bol v byte, ktorý daroval žalovanej 12. 04. 2011, kedy ešte zámok vymenený nebol. Potom, ako mu bol uložený Krajským súdom v Banskej Bystrici zákaz priblížiť sa k žalovanej, žalobca tento zákaz dodržiaval, nepribližoval sa k žalovanej, ani za ňou nechodil. Keď ho pustili z väzby, zdržiaval sa na chate v E. N., pretože bol poučený, že zákaz priblíženia k žalovanej bude platiť do právoplatnosti rozhodnutia vydaného v trestnej veci, k čomu došlo 28. 05. 2014. Žalobca uvádzal, že si myslí, že od právoplatného skončenia jeho trestného stíhania bola žalovaná povinná umožniť mu vstúpiť do darovaného bytu napriek tomu ani po dátume 28. 05. 2014 žalovanú nekontaktoval, ani ju nežiadal, aby mal prístup do bytu. O prístup do bytu nežiadal žalovanú ani v rozhodnom období. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalobca netvrdil ani nedokladoval, že mal rozdielne náklady na živobytie na chate v E. N., než by mal v darovanom byte žalovanej. Hoci žalobca sám odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 1726/2007 zo 14. 08. 2008, v ktorom Najvyšší súd Českej republiky vyslovil názor, že ak oprávnenému z vecného bremena svedčí právo užívania celého bytu a v zmluve o zriadení vecného bremena nie je uvedené nič iného, nemá vlastník bytu naďalej právo byť užívateľ a oprávnený z vecného bremena sa môže domáhať vypratania vlastníka z bytu vecným bremenom zaťaženeho, žalobca sa v rozhodnom období vypratania žalovanej z bytu č. XX vo vchode č. 9, na K. ulici vo I. H. nedomáhal. Na základe dôkazov vykonaných v prvoinštančnom konaní je nutné za správne označiť skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že žalobca zmluvou z 18. 06. 2010 evidovanou v katastri nehnuteľností pod V863/2010 daroval žalovanej svoj byt č. XX vo vchode č. 9, na K. ulici vo I. H., tou istou zmluvou bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalobcu spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania v darovaných nehnuteľnostiach, ktoré žalovaná ako vlastníčka bytu bola povinná rešpektovať. Žalobca však dobrovoľne v rozhodnom období od 30. 05. 2012 do 30. 05. 2014 v byte č. XX nebýval z dôvodu, že mu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3Tpo/36/2011 z 01. 08. 2011 uložil zákaz kontaktovať žalovanú akýmkoľvek spôsobom a zákaz priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 20 m. Žalobca sa nedomáhal vstupu do tohto bytu a i keď žalovaná vymenila zámok na byte, čím konala v rozpore s dobrými mravmi, pretože bola povinná rešpektovať práva žalobcu vyplývajúce z vecného bremena, v dôsledku tohto konania žalovanej nevznikla žalobcovi žiadna škoda z dôvodu, že sám dobrovoľne právo vyplývajúce z vecného bremena zriadeného zmluvou nevyužíval.

9. Podľa §-u 424 Občianskeho zákonníka za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

10. I v prípade zodpovednosti za škodu podľa §-u 424 Občianskeho zákonníka musia byť preukázané základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, ktorými sú existencia škody, úmyselné konanie škodcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a príčinná súvislosť medzi úmyselným konaním proti dobrým mravom zo zámerom spôsobiť škodu a škodou.

11. Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku bolo povinnosťou účastníkov vyplývajúcou z ust. §-u 120 ods. 1 označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení z dôvodu, že v sporovom konaní, o ktoré ide aj v posudzovanej veci, platí zásada dispozičná a prejednacia. Prejednacia zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov k nim je zásadne vecou sporových strán. Okrem povinnosti tvrdenia podľa §-u 79 ods. 1 a §-u 101 ods. 1 OSP mal účastník konania aj povinnosť unesenia dôkazného bremena podľa §-u 120 ods. 1 OSP. Rozsah dôkazného bremena určuje hmotnoprávna norma, podľa ktorej má byť nárok uplatnený žalobou posudzovaný. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že mu žalovaná úmyselným konaním proti dobrým mravom spôsobila škodu v uplatnenej výške 4 800 €, pretože nepreukázal zmenšenie svojho majetku práve v dôsledku konania žalovanej spočívajúceho v tom, že vymenila zámok na darovanom byte. I keby bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že mu bývaním na chate v E. N. vznikli vyššie náklady na živobytie, než by musel znášať v byte na K. ulici, nebolo by možné zmenšenie jeho majetku dávať do príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, pretože žalobca potvrdil, že do bytu č. XX na K. ulici č. X nevstupoval, dokonca ani poštu si nechodil vyberať z dôvodu uloženého obmedzenia Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3Tpo/36/2011 z 01. 08. 2011, aby sa vyhol kontaktu so žalovanou. Nie sú teda splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu, a to vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním žalovanej a vznikom škody. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nielenže správne zistil skutkový stav, ale vec aj správne právne posúdil, keď žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Nie je možné súhlasiť s tvrdeniami žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie mal sám uvažovať, či pod pojem náhrada za neužívanie vecného bremena by sa nemala zahrnúť aj náhrada nemajetkovej

ujmy za prežitý stres žalobcom a za utrpenú ujmu (?) a zásah do základných práv žalobcu z dôvodu, že nárok na ochranu osobnosti podľa §-u 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je samostatným nárokom, ktorý v konaní podľa skutkových tvrdení žalobcu v žalobe a počas konania na súde prvej inštancie uplatnený nebol. Súd prvej inštancie mohol v zmysle §-u 153 ods. 2 OSP konať len o tom nároku, ktorý žalobca učinil predmetom konania, pretože podľa §-u 153 ods. 2 OSP mohol prekročiť návrh účastníka a prisúdiť viac, než čoho sa domáha iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi v prejednávanej veci. Podmienky pre prekročenie návrhu účastníka podľa §-u 153 ods. 2 OSP splnené neboli.

13. Správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaná mala v konaní plný úspech. Podľa §-u 142 ods. 1 OSP účinného v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie jej vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §-u 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP ukladajúcich súdu povinnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu, preto jej patrí náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).